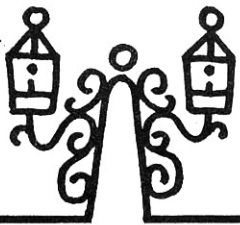

"Kesäyliopiston tohtorit"

Panu

OULUN YLIOPISTON juhliessa en ollut aina parhailla näköalapaikoilla, vaikka jotain näin minäkin. Lisäksi olen antanut kertoa itselleni yhtä ja toista.

Juhlalliselta se näytti, yliopiston juhlaminen, ja juhlallista se kyllä olikin. Kaupunkilaisten kannalta oli promootiokulkue kuitenkin kaiken huipentuma. Mitäpä sitä muuta pääsi näkemäänkään, kun juhlalähtöolosuhteiden pakosta vietettiin kaupungin ulkokausteella, seitsemättä kilometrin päässä ydinkeskustasta. Promootiokulkuun arvokkaasti astellessa kirkkoon istui siinä nuoren äitinsä olkapäällä terhakas miehenaluku, ehkäpä tuollainen neli-viisivoituas, arveli valokuvaajani ja nuorempi kollegani. Sitteen tulivat kohdalle lääketieteen ja kirurgian tohtorit tummanvihreine tohtorinhattuihin. Ja niitähän riitti. Aikansa katseltuaan poikainen loihe lausumaan: "Nuo on varmaan niitä kesäyliopiston tohtoreita."

Olettamukseen ei varmastiakaan sisältynyt minkäänlaista arvovarausta.

* * *

NIIN, Oulun kesäyliopistolla on muuten ollut Oulun yliopiston perustamisen historiassa paljon paljon suurempi merkitys kuin mitä useimmat puuhaajistakaan saattoivat arvata. Samoin Oulun va.opettajakorkeakoulun perustamisella ja

yliopistotaisteluun osallistumisella oli paljon suurempi merkitys tuossa varsinkin Pohjois-Suomen kannalta katsottuna historiallisessa tapahtumasarjassa kuin mitä monet myöhemmin työhön mukaan tulleet tähän mennessä ovat tajunneetkaan. Tästä kaikesta saa erinomaisen selkeän kuvan professori **Kyösti Julkun** ja hänen maisteri-rouvansa **Liisa Ervasti-Julkun** kirjoittamasta Oulun yliopiston perustamisen historiasta, jonka ilmestymisestä Oulu-lehti kertoi jo viikko siten.

Oulun kesäyliopiston toisen lukukauden 1952 päättyessä lähetti kesäyliopisto Helsinkiin ministeriöitä puhuttelemaan lähetystön, jonka johtajaksi valittiin pastori **Paavo Paakinaho**. Opettajajäsenenä oli, ellen aivan väärin muista, opettaja **Eliina Nikka**, "Pieni sydän", kuten häntä kutsuimme. Satun tietämään, että opiskelijoita edusti lähetystössä ylioppilas **Kyösti Julku**. Mikä enne!

* * *

YLIOPISTON

25-vuotisjuhlaan liittynyt Oulun 2. tohtoripromootio oli akateeminen juhla ja sidottu hyvin tarkasti tiedossa oleviin perinteisiin. Juhlalliselta näytti. Sellaista kulkuetta ei ole nähty Oulussa vielä koskaan. Vaikka itse monenkertainen tohtori **U.K. Kekkonen** oli mukana 11 vuotta sitten päässään uusin

hattunsa, Oulun yliopiston filosofian tohtorin hattu ja mukana oli muitakin koreita rouvia ja herroja, niin väitteliden tohtoreiden joukko oli paljon pienempi kuin puolet tämänkeväisestä.

* * *

OULUN YLIOPISTO on jo kyntänyt melkoisen uran sekä tiedeentekemisen että opetuksen kivikkoiseen peltoon. Siitä puhuttiin, mutta ei pröystäillen, vaan tutkiskellen. Kuitenkin jokainen juhlavieras ja myös moni sivustakatsoja, joka on nähnyt Oulun va.opettajakorkeakoulun alkamisen ja siten Oulun yliopiston avajaisjuhlan ja yliopiston rakennusten kohoamisen ensin Myllytulliin ja sitten Kontinkankaalle ja Syynimaille, Linnanmaalle, ehti varmaan ihmetellä, kuinka paljon onkaan tapahtunut 30:ssä vuodessa. Tosiaan, syksyllä on kulunut 30 vuotta opettajakorkeakoulun ensimmäisen lukuvuoden avajaisista!

Eipä ois' uskonut, eli niin kuin Oulun yliopiston äidiksi leimautunut **Kerttu Saalasti** sanoo Kaltion juhlan aikana ilmestyneessä tuoreimmassa numerossa: "Emme osanneet ennakoida, että kehitys menee eteenpäin näin valtavaa vauhtia, mutta sehän on yliopiston oman kehityksen tulosta. Se on ilon aihe."

Yliopiston juhlissa kerrottiin, mitä tulossa on, mitä odotettavissa, oikeamminkin: osa siitä. Mutta ei pröystäillen. Minusta tuntuukin, ettei juhlissa ollut minkäänlaista pröystäilyä, vaikka akateemisia ja muitakin juhlamuotoja noudatettiin tarkasti. Sopii niitä kai noudattaa muuallakin kuin Helsingissä. Oululaisittain sanottuna: hyvin akuraatit juhlalähtö.